

lem Hr. Axel Dam sagde nogle rigtige Ord, er det slet ikke sikkert, at den Boykotning, som kommer til Orde i en Bekendtgørelse, hvis Raahed er øjensynlig som den, der blev oplæst for nylig, eller som i det hele taget tilkendegiver sig tydeligt og klart, er den mest ondartede. Der kan findes en skjult og stiltfærdig, under de mest hensynsfulde Former gennemført Boykotning, som kan være af den allermost ondartede Art, fordi den virker stærkest. Det er dog ikke Udtrykkene i Bekendtgørelsens Form, men Virkningen, det drejer sig om, og hvis Virkningen er tilintetgørende, ruinerende og ødelæggende for et Menneske, moralsk og økonomisk dræbende for hele hans Fremtid, er det dog aldeles ligegyldigt, om den er sket i en snigende, venskabelig høflig Form eller paa en brutal Maade. Det, jeg har nævnt, er, at der kan finde en snigende Boykotning Sted, hemmelig, i de allerhøfligste Former, men havende en Virkning, som er lige saa stærk som den, der træder direkte, tydeligt og brutalt frem.

Jeg maa derfor stadig mene, at det er nødvendigt, at man søger at drøfte, om man kan finde, hvilke Misbrug det er; der finder Sted under Krigen mellem de store Organisationer eller under de store Organisationers Bekæmpelse af et eller andet Medlem, som er udtraadt, Misbrug, som man ikke ønsker at gøre lovlige, men som man ønsker at gøre strafbare og erstatningspligtige, og jeg har forstaaet, at den højtærede Minister vil medvirke til at gøre et Forsøg paa at finde en saadan Definition. Jeg har ogsaa forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil medvirke til at gøre et saadant Forsøg. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Minister undtager Socialdemokratiet fra Tilbøjeligheden til Forhandling om saadanne Forhold. Jeg kan ikke tænke mig, at Socialdemokratiet, naar det erkender, at der finder Misbrug Sted baade indenfor dets egne Rækker og indenfor dets Modstanderes Rækker, ikke skulde være villigt til at forhandle, om man kan finde en Form, som hindrer Misbrug uden paa nogen Maade at begrænse Organisationernes retmæssige og naturlige Virkemaade.

Naar den højtærede Minister mener, at Socialdemokraterne ikke vil være med, ligger det maaske noget i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen

har taget paa hele Lovforslaget, en Maade, som jo er forstaaelig nok, hvor han udhæver alle de Ting, som han er imod, alle de Ting, som han mener er ulige og kun kommer til at ramme dem, som han føler sig repræsenterende. Deraf kommer det maaske, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger saadanne Ting som, at dette Lovforslag tilsigter at skade Fattigfolk her i Landet. Men det er jo en fuldkommen Miskendelse af, hvad der ligger i dette Lovforslag, fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup Side. Hvad enten man er enig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup eller ikke, nytter det jo ikke at skyde ham noget i Skoene, som slet ikke ligger i det, han har sagt. Enhver, som har hørt Hr. Pinstrup Tale, vil forstaa, at han vender sig lige stærkt imod den Organisation, som vil paatvinge ham en højere Pris som Arbejdsløn, og mod den Organisation, der paatvinger ham et højere Honorar til Lægen, Dyrslægen eller Tandlægen, end han mener er i Overensstemmelse med de økonomiske Love, han mener bør gælde i Samfundet. Ja, ogsaa naar Smeden tager en Krone mere, end det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener det er økonomisk rigtigt, vender han sig derimod. Saa er det ganske vist, at et æret Medlem indenfor Venstre rejser sig og siger: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup er paa Vildspor. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup Tankegang er bygget paa dette: Jeg sidder i et Erhverv, som ikke i nogen Henseende er i Stand til at bestemme sine Priser; derfor mener jeg, man bør vende sig overalt i Samfundet imod alle andre, som til en vis Grad er i Stand til at bestemme deres Priser.

Man bekæmper ikke en Anskuelse, hvis den er urigtig, ved at fremstille den forkert, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen slaar ganske ved Siden af, naar han beskylder dette Lovforslag for at have sin Brod absolut vendt imod Fattigfolk. Det har sin Tendens vendt imod en Sammenslutningstanke i Samfundet ogsaa vedrørende Prisreguleringer. Og dér er det, jeg for mit Vedkommende altid har hævdet den Anskuelse, ikke blot naturligvis, at hele Spørgsmaalet er ganske overordentlig vanskeligt, men tillige, at der kan være Prisaftaler, som er forstandige og rimelige og til syvende og sidst ogsaa til Nytte og af Interesse